

soôluteakse veel pari sõrme pâksusele penifest
rammuspulda senna peâle, kûllitakse seem-
ned walge liwaga seggatud, mahha, seggat-
takse kâppoga sisje ehk, mis veel tullusam-
on, soôluteakse pole sõrme pâksult veel ram-
muspulda peâle: siis on seemned maas.
Pârrast pannakse üht wôrko ehk ka ofsi peâle,
et kannad kûlli ümber ei sibli. Hobbose sôn-
nik mulla ol, annab soja ja peage hakkavad
seemned iddanema ja tousma. Tullevad
nûud ehk veel kanged õ-kûlmad, lund ehk
räitsakast: se ei te neile middagi, waid kui
taimed alles nored ehk ka jubba sured on,
tullev neid iggal kûlmal hommikul kûlma
kaewo weega nattuke fasto, mis kûlma jâlle
taggasî tombab; agga igga kord peab fast-
minne enne sündima, kui pâike nende peâle
paistab. —

Hilja kûllitud taimed sawad enamiste
ma-kirpudest ârrasödud. Juhtub sedda ja
waene perrenaene on kimpus, et ei tea, mis
peab teggema, siis aitab wâhest se, kui râb-
ba faelud hâsti ârra sedetakse ja selle faelo

weega, kui kûlmafs lâinud, taimed faste-
takse, ehk soôluteakse ka lubja ehk jipsi tai-
mede peâle, mis neid taime waenlaši ka ârra
fautab. — Merre âartse rahval on parrem
luggu, sest nemmad woiwad ommad taimed
falla, — išseârranis veel râime weega
— fasta, mis keige parrem on. Kalla rasw
annab head rammo, ja se hais fautab keik
puttukad ârra.

Tâime ma peab patras rammus olema.
Rammusama ma peâl faswawad taimed kûl-
ruttem ja suremad, agga liig lopsakad ja
korretad, mis istutamisse járel kauem pôe-
wad, kui lahjema ma taimed. Kalla wessi
annab ka lahja ma peâl kûllast rammo ja on
allati parrem, kui sônniko wessi. Need, kes
ommad taimed eest otsa kûlma kartusse pâr-
rast finni katwad, jáwad neist saggedaste üs-
na ilma, sest nisuggused taimed on pârrast
wâgga õrnad kûlma kartma, sepârrast te par-
rem nenda, kui ülemaal õppetud, siis posle
sul tarvis kaapsta taime waewaga otsida ja
falli rahhaga ostka. —